Voorstel voor een derde Richtlijn van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven

COM(88) 644 def. — SYN 165

(Door de Commissie ingediend op 23 december 1988)

(89/C 16/05)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de Raad, bij Richtlijn 72/166/EEG (1), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 84/5/EEG (2), bepalingen heeft aangenomen tot onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op verplichting tot verzekering tegen deze aansprakelijkheid;

Overwegende dat Richtlijn 72/166/EEG in artikel 3 iedere Lid-Staat de verplichting oplegde de nodige maatregelen te treffen opdat de wettelijke aansprakelijkheid met betrekking tot de deelneming aan het verkeer van voertuigen die gewoonlijk op zijn grondgebied zijn gestald, door een verzekering is gedekt; dat de dekking van de schade en de voorwaarden van deze verzekering in deze maatregelen dienden te worden vastgesteld;

Overwegende dat door middel van Richtlijn 84/5/EEG de verschillen tussen de Lid-Staten betreffende de omvang en de inhoud van de verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering in aanzienlijke mate zijn verminderd;

Overwegende evenwel dat er nog steeds aanzienlijke verschillen in de omvang van de door de verzekering verstrekte dekking bestaan;

Overwegende dat het opheffen van die verschillen, door ervoor te zorgen dat de slachtoffers van ongevallen met motorrijtuigen een vergelijkbare behandeling krijgen, ongeacht de plaats in de Gemeenschap waar het ongeval zich voordoet, de totstandkoming en de werking van de gemeenschappelijke markt verder zal bevorderen;

Overwegende dat er met name in sommige Lid-Staten leemten zijn in de dekking van de inzittenden van een voertuig door de verplichte verzekering; dat ter bescherming van deze bijzonder kwetsbare categorie van potentiële slachtoffers die leemten moeten worden aangevuld;

Overwegende dat het nodig is onduidelijkheid weg te nemen inzake de toepassing van artikel 3, lid 2, eerste streepje, van Richtlijn 72/166/EEG; dat een verplichte motorrijtuigenverzekering het gehele grondgebied van de Gemeenschap moet bestrijken en tegen betaling van één enkele premie op zijn minst de door de wet in alle Lid-Staten voorgeschreven dekking moet verstrekken;

Overwegende dat elke Lid-Staat krachtens artikel 1, lid 4, van Richtlijn 84/5/EEG verplicht is een orgaan in te stellen of te erkennen dat tot taak heeft de slachtoffers van ongevallen die zijn veroorzaakt door niet-geïdentificeerde of niet-verzekerde voertuigen te vergoeden; dat die bepaling evenwel geen afbreuk doet aan het recht van de Lid-Staten om de tussenkomst van dit orgaan al dan niet een subsidiair karakter te verlenen;

Overwegende evenwel dat het slachtoffer van een door een niet-verzekerd voertuig veroorzaakt ongeval in sommige Lid-Staten moet aantonen dat diegene die aansprakelijk is geen schadevergoeding wil of kan betalen, voordat hij bij het orgaan een verzoek tot schadevergoeding kan indienen; dat het orgaan beter dan het slachtoffer in staat is verhaal te nemen op degene die aansprakelijk is; dat het orgaan zich derhalve in een dergelijk geval niet op het subsidiaire karakter van zijn tussenkomst mag kunnen beroepen, doch verplicht moet zijn in eerste instantie het slachtoffer schadevergoeding te verlenen;

Overwegende dat de Lid-Staten, ten einde vertraging bij de uitkering van schadevergoeding aan het slachtoffer te voorkomen, dienen te bepalen dat bij een eventueel geschil tussen het bovengenoemde orgaan en een verzekeraar van wettelijke aansprakelijkheid over de vraag wie van hen het slachtoffer de schade van een ongeval moet vergoeden, of wel het orgaan dan wel de verzekeraar ervoor aansprakelijk is dat de schadevergoeding in eerste instantie, in afwachting van de beslechting van het geschil, wordt uitgekeerd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Onverminderd het bepaalde in artikel 2, lid 1, tweede alinea, van Richtlijn 84/5/EEG dient de verzekering bedoeld in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 72/166/EEG en in artikel 1, lid 1, van Richtlijn 84/5/EEG de aansprakelijkheid te dekken voor lichamelijk letsel dat aan de inzittenden, behalve de bestuurder, is toegebracht ten gevolge van het gebruik van een voertuig.

In de zin van deze richtlijn heeft het begrip „voertuig" de inhoud die daaraan in artikel 1 van Richtlijn 72/166/EEG is gegeven.

(1) PB nr. L 103 van 2. 5. 1972, blz. 2.
(2) PB nr. L 8 van 11. 1. 1984, blz. 17.

Artikel 2

De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen opdat alle polissen in het kader van de verplichte wettelijke aansprakelijkheidsverzekering met betrekking tot het gebruik van voertuigen:

— tegen betaling van één enkele premie dekking verlenen voor het gehele grondgebied van de Gemeenschap, en

— tegen betaling van diezelfde ene premie, behalve de dekking die wettelijk voorgeschreven is in de Lid-Staat waar het voertuig gewoonlijk is gestald, op zijn minst ook de in elk van de andere Lid-Staten bij de wet voorgeschreven dekking verleent.

Artikel 3

Aan artikel 1, lid 4, eerste alinea, van Richtlijn 84/5/EEG wordt de volgende zin toegevoegd:

„De Lid-Staten mogen het orgaan echter niet toestaan de uitkering van de vergoeding afhankelijk te stellen van de voorwaarde dat het slachtoffer op enigerlei wijze aantoont dat degene die aansprakelijk is niet wil of niet kan betalen.".

Artikel 4

Voor gevallen waarin tussen het in artikel 1, lid 4, van Richtlijn 84/5/EEG bedoelde orgaan en een wettelijke-aansprakelijkheidsverzekeraar onenigheid bestaat over de vraag wie van deze partijen het slachtoffer moet vergoeden, bepalen de Lid-Staten wie van haar ervoor aansprakelijk is het slachtoffer onverwijld in eerste instantie te vergoeden. Indien uiteindelijk wordt besloten dat de andere partij de vergoeding of een gedeelte daarvan had moeten betalen, betaalt deze een overeenkomstig bedrag terug aan de partij die reeds heeft betaald.

Artikel 5

De Lid-Staten treffen de maatregelen die nodig zijn om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.